

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.169/2012/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év január hó 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 9.B.689/2004/454. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

Az I.r. vádlott terhére megállapított 3 rb. közokirat-hamisítás bünteténél mellőzi a társtettessegre utalást, a cselekmény helyes minősítése Btk.275.§.a/ pont.

A - helyesen - lőszerezéssel visszaélés büntettként megjelölt cselekmény a Btk.263/A.§.(1) bekezdés a/ pontja szerint minősül.

A IV.r. vádlott terhére megállapított közokirat-hamisítás büntette a Btk.275.§.a/ pontja, a vesztegetés büntette a Btk.250.§.(1)(3) bekezdés I. fordulata szerint minősül.

a IV.r. vádlott személyazonosító okmányának száma: A.

A VI.r. vádlott bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettként értékelt cselekménye a Btk.275.§.a/ pontja szerint minősül.

A VII.r. vádlott 2 rb. közokirat-hamisítás büntettként értékelt cselekménye a Btk.275.§.a/ pontja szerint minősül.

A XII.r. vádlott a közokirat-hamisítás büntettként felbujtóként követte el, a cselekmény helyes minősítése Btk.275.§.a/ pont.

A magánokirat-hamisítás vétségét közvetett tettesként követte el.

A XV.r. vádlott a közokirat-hamisítás büntettként felbujtóként követte el, a cselekmény helyes minősítése Btk.275.§.a/ pont.

A XVI.r. vádlott bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettként értékelt cselekménye a Btk.275.§.a/ pontja szerint minősül.

A XVII.r. vádlott bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntetteként értékelt cselekménye a Btk.275.§.a/ pontja szerint minősül.

A BRFK. Gazdasági Szervek Műszaki és Gépjármű Osztályán Bj.179/2004. számon kezelt 3 db ép 9 mm-es lőszert, és 1 db szétszerelt 9 mm-es lőszert **elkobozza**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a III.r., a IV.r., a VI.r., a VII.r., aVIII.r., a XII.r., a XV.r., a XVI.r., a XVII.r., a XVIII.r. és a XXVI.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során összesen 160.420 (százhatvanezer-négyszázhusz) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből az I.r. vádlott 15.000 (tizenötezer) Ft-ot, a III.r. vádlott 19.050 (tizenkilencezer-ötven) Ft-ot, a IV.r. vádlott 17.000 (tizenhétezer) Ft-ot, a VI.r. vádlott 17.000 (tizenhétezer) Ft-ot, a VII.r. vádlott 19.050 (tizenkilencezer-ötven) Ft -ot, a VIII.r. vádlott 19.050 (tizenkilencezer-ötven) Ft-ot, a XV.r. vádlott 19.850 (tizenkilencezer-nyolcszázötven).Ft-ot, a XVI.r. vádlott 17.420 (tizenhétezer-négyszázhusz) Ft-ot, a XVIII.r. vádlott 17.000 (tizenhétezer) Ft-ot köteles megfizetni az állam javára.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2011. november 11. napján kihirdetett 9.B.689/2004/454. számú ítéletével

Az I.r. vádlottat 5 rb. hivatali visszaélés bűntette (Btk.225.§.), 4 rb. befolyással üzérkedés bűntette (Btk.256.§.(1)(2) bekezdés c/ pont), 3 rb. közokirat-hamisítás bűntette, melyből 1 rb. felbujtóként, 2 rb. társtettesként elkövetett (Btk.275.§.), 2 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntette (Btk.318.§.(1)(2) bekezdés c/ (5) bekezdés b/ pont, illetve (6) bekezdés b/ pont), 6 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§.), lőfegyverrel, lőszerrel visszaélés bűntette (Btk.263/A.§.) miatt - halmazati büntetésül - 2 év - a végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Ellenben az 1 rb. társtettesként elkövetett gazdaság bűntette (Btk.326.§.(1)(4) bekezdés a/ pont), a 4 rb. közokirat-hamisítás vétségének előkészülete (Btk.274.§.(2) bekezdés), az 1 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés bűntette (Btk.253.§.(1)(2) bekezdés), az 1 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette (Btk.275.§.), az 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntette (Btk.318.§.(1)(2) bekezdés c/ pont (5) bekezdés b/ pont), az 1 rb. befolyással üzérkedés bűntette (Btk.256.§.(1)(2) bekezdés c/ pont), az 1 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§.) és a 4 rb. hivatali visszaélés bűntette (Btk.225.§.) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és az óvadék letevőnek történő visszaadásáról.

A III.r. vádlottat hivatali visszaélés bűntette miatt megrovásban részesítette.

A IV.r. vádlottat 1 rb. közokirat- hamisítás bűntette (Btk.275.§.), 1 rb. vesztegetés bűntette (Btk.250.§.(1)(3) bekezdés), és 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntette (Btk.318.§.(1)(5) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A VI.r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette (Btk.275.§.), 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás bűntette (Btk.318.§.(1)(5) bekezdés a/ pont) és 1 rb. vesztegetés bűntette (Btk.253.§.(1)(2) bekezdés) miatt - halmazati büntetésül, *távollétében* - 1 év 4 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A VII.r. vádlottat 1 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk.318.§.(1)(5) bekezdés a/ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás bűntette, melyből 1 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.275.§.) és 1 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§.) miatt - halmazati büntetésül - 1 év 2 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A VIII.r. vádlottat 1 rb. vesztegetés bűntette (Btk.253.§.(1)(2) bekezdés) miatt 1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett az őrizetben töltött idő beszámításáról.

A XII.r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette (Btk.275.§.), 1 rb. társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§.) és 1 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk.318.§.(1)(4) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 8 hónap - végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Előzetes mentesítésben részesítette.

A XV.r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette (Btk.275.§.) és 1 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§.) miatt - halmazati büntetésül - 6 hónapi - végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A XVI.r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette (Btk.275.§.), 1 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§.) és 1 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntette (Btk.318.§.(1)(5) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A XVII.r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.275.§.) és 1 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§.) miatt 8 hónap - végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A XVIII.r. vádlottat 1 rb. vesztegetés büntette (Btk.253.§.(1)(2) bekezdés) miatt 8 hónap - végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Előzetes mentesítésben részesítette.

A XXVI.r. vádlottat 1 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§.) miatt megrovásban részesítette.

Rendelkezett ítéletében a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ítélet a II.r., a X.r., a XI.r. vádlottak bűnösségét is megállapította és velük szemben büntetést szabott ki. a XXIV.r. vádlott felelősségét megállapította és megrovásban részesítette.

Az V.r., a IX.r., a XIII.r., a XIV.r., a XIX.r., a XXI.r., a XXII.r., a XXIII.r. és a XXV.r. vádlottakat az ellenük emelt vád alól felmentette.

A II.r., a X.r. és a XI.r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítélete a kihirdetés napján **jogerőre emelkedett** és a szabadságvesztések kivételével végrehajthatóvá vált.

Az ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére a részfelmentés miatt, és a büntetés súlyosítása érdekében, az V.r., a IX.r., a XIII.r., a XIV.r., a XIX.r., a XXI.r., aXXII.r., a XXIII.r. és a XXV.r. vádlottak terhére a felmentés, a III.r. és a XXIV.r. vádlottak terhére téves minősítés miatt jelentett be fellebbezést.

A III.r. vádlott és védője felmentésért, a IV.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan előzetes mentesítés érdekében, a VI.r. vádlott védője a nyilatkozattételre fenntartott 3 nap alatt részfelmentésért, enyhítésért, előzetes mentesítésért, a VII.r. vádlott és védője bizonyítékok hiányában történő felmentésért, a VIII.r. vádlott és védője felmentésért, a XII.r. vádlott és védője részfelmentésért és enyhítésért, a XV.r. vádlott megalapozatlanság miatt felmentésért, a XVI. vádlott és védője a nyilatkozattételre fenntartott 3 nap alatt felmentésért, a XVII.r. vádlott és védője felmentésért, a XVIII.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a XXVI.r. vádlott és védője felmentésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.97/2012/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az I.r. vádlott tekintetében csak súlyosításra irányulóan tartotta fenn, a felmentéseket és a minősítést támadó fellebbezéseket visszavonta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a perrendi szabályokat - így a távollévő terheltre vonatkozó rendelkezéseket is - megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Igyekezett korrigálni a megelőző eljárás hiányosságait, s minden, a tényállások megállapítása szempontjából relevanciával bíró bizonyítékot beszerzett.

Ítéletében az elkövetés óta történt elítéléseket is rögzítette. Ez alól a VI.r. vádlott kivétel. Ő a történekkor büntetlen előéletűnek minősült, de büntetőeljárás hatálya alatt állt a 2001. decemberében elkövetett csalás bűntette és más bűncselekmények miatt. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.XIII.1817/2003/24. számú - a Fővárosi Bíróság 28.Bf.XIII.8106/2005/8. számú ítéletével jogerőre emelkedett - ítéletében 540.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

A részben mérlegeléssel megállapított történeti tényállásokat megalapozottnak tartotta.

Indokolási kötelezettségének is eleget tett a szükséges mértékben.

Tekintettel volt az időközben bekövetkezett jogszabályi változásokra is.

A tényállásokból okszerűen vont le következtetést az I.r., a III.r., a IV.r., a VI.r., a VII.r., a VIII.r., a XII.r., a XV.r., a XVI.r., a XVII.r., a XVIII. és a XXVI.r. vádlottak bűnösségére, és a cselekményeiket is törvényesen minősítette.

Észrevételezte ugyanakkor, hogy az I.r. vádlottnál a lőfegyverrel visszaélés vonatkozásában a rendelkező rész jogszabályi hivatkozása hiányos.

A büntetés kiszabása során irányadó körülmények is korrekcióra és kiegészítésre szorulnak.

Az I.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal az elkövetésben betöltött kezdeményező, vezető szerepét, azt hogy szinte természetes volt számára „segítség” címén a jogszabályok megsértése.

A bíróság azon vádlottak esetében, akiket az elkövetés óta más ügyben elítéltek, e körülményt súlyosítóként értékelte. Álláspontja szerint azon terhelték esetében, akik még nem álltak büntetőeljárás hatálya alatt 2002-ben, ez jelen ügyben figyelembe nem vehető (az újabb ügyben kell, hogy értékelést nyerjen a büntetőeljárás alatti elkövetés).

Ugyanakkor a VI.r. vádlottnál a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést nem vette figyelembe.

Súlyosít az is, hogy a közélet tisztasága elleni bűncselekmények nagymértékben elszaporodtak (az I.r., a IV.r., a VI.r., a VIII.r. és a XVIII.r. vádlott).

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában utalt arra, hogy az elkövetéskori szabályokat vette figyelembe, mivel azok a vádlottakra kedvezőbbek.

Nem vette figyelembe, hogy a Btk.83.§.(2) bekezdésében foglalt rendelkezés 2002-ben is hatályban volt, a 87.§. kisebb mérvű leszállást engedett a törvényi minimumnál.

Az elkövetéskor hatályban lévő Btk.89.§.(3) bekezdése értelmében a büntett miatt kiszabott szabadságvesztés próbaideje 2 évtől 5 évig terjedt, 1 éves próbaidő így nem lett volna meghatározható a XII.r., a XV.r., a XVII.r. és a XVIII.r. vádlottak esetében (de a XI.r. vádlott esetében sem).

Amikor az I.r. vádlott az üzletszerűen minősülő befolyással üzérkedést, illetőleg a csalást elkövette, a Btk.90.§.d/ pontja értelmében, e minősítésre tekintettel, büntetése nem lett volna felfüggeszthető.

Álláspontja szerint a vádlottakra az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések alkalmazása kedvezőbb, mivel őket az erőszakos jellegű bűncselekményeket elkövetőkkel, illetőleg visszaesőkkel kapcsolatos szigorítások nem érintik.

E szabályok alkalmazása azonban a büntetések enyhítését nem indokolja, a legjelentősebb, a vádlottak javára írható körülményt, az időmúlást, az elsőfokú bíróság kellő súllyal értékelte.

A járulékos kérdésekkel kapcsolatban észrevételezte, hogy a Be.148.§.(2) bekezdése értelmében az óvadékot a terheltnek kell kiadni.
Az egyéb rendelkezéseket törvényesnek tartotta.

Észrevételezte továbbá azt is, hogy az ítélet indokolásának bevezető része pontosításra szorul a vád feltüntetése tekintetében is, mivel a végindítványban szereplő eltérések nincsenek rögzítve.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész, a tényállás és a bűnösségi körülmények tekintetében pontosítsa, Pálóczi István I.r. vádlott vonatkozásában a büntetést kiszabó részében változtassa meg, alkalmazzon súlyosabb, végrehajtandó szabadságvesztést, és ehhez igazodóan közügyektől eltiltást, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálja el, és bejelentette, hogy ezen az ügyészség nem kíván részt venni.

Az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán az elsőfokú bíróság ítélete az V.r., a IX.r., a XIII.r., a XIV.r., a XIX.r., a XXI.r., a XXII.r., a XXIII.r., a XXIV.r. és a XXV.r. vádlottak vonatkozásában 2012. május 15. napján jogerőre emelkedett.

Ugyanígy beállt a részjogerő a Be.348.§.(2) bekezdése alapján az I.r. vádlott azon bűncselekményei esetében is, melyek vádja alól őt az elsőfokú bíróság felmentette.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra utalt, hogy az I.r. vádlott nem volt kezdeményező. A 10 éves időmúlásra tekintettel a felfüggesztett szabadságvesztést megfelelő büntetésnek tartotta.

Az I.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy jelenleg Zalaegerszegen lopás büntette miatt van előzetes letartóztatásban. A XVIII.r. vádlottal jó kapcsolatban volt, ő hívta fel, de előnyt, pénzt neki nem ígért.

A III.r. vádlott védője perbeszédében a vádlott felmentését kérte. Álláspontja szerint a lehallgatási anyag nem volt törvényes bizonyíték, így nincs olyan bizonyíték, ami a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozhatná. J nevű személy nem volt. A III.r. vádlottnak nem is volt hatásköre az eljárás megakadályozására. Alkalmatlan eszközzel, alkalmatlan tárgyon elkövetett cselekményről van szó.

A IV.r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

Az 5. tényállás utolsó sorának megállapítását megalapozatlannak tartotta, miszerint a IV.r. vádlottnak a kapott pénzből juttattak volna.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlottársak ellentmondásos vallomásokat tettek. Közülük senki nem mondta, hogy a IV.r. vádlott anyagi előnyt kapott volna, és ennek kérésére sincs adat.

Ez alapján a vesztegetés büntette nem állapítható meg.

Ugyanígy nem állapítható meg a csalás és a közokirat-hamisítás büntette sem.

Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság a bűnösséget mégis megállapíthatónak látná, a büntetés enyhítését, pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

E körben a 10 éves időmúlásra és a kedvező parancsnoki jellemzésekre hivatkozott. Mellőzni indítványozta az elszaporodottság súlyosítókénti értékelését, mert erre nincsenek objektív adatok.

A IV.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy 2002-ben szerezte meg első diplomáját a Tanárképző Főiskolán. 2006-ban elvégezte a Főiskola bűnmegelőzési szervező szakát, majd 2009-ben a szervező szakot. A büntetőeljárás miatt előléptetése elmaradt. Az ezzel kapcsolatos anyagi vesztségeit havi 150.000 Ft-ra tette. Figyelemmel az eljárás elhúzódására, úgy ítélte meg, hogy ha hibázott is, ő a büntetést ezért megfizette. Jelenleg tisztai beosztásban dolgozik, 30-40 embert irányít. Munkáját példásan végzi, amit igazol a kiváló parancsnoki vélemény is, melyet be is csatolt. Olyan döntés meghozatalát kérte, amivel továbbra is dolgozhat a köz szolgálatában.

A VI.r. vádlott védője perbeszédében a vádlott felmentését indítványozta a vesztegetés büntette alól.

Ezzel kapcsolatban azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy a XI. r. vádlott visszavonta a vallomását. A II.r. vádlott

pedig csak arra emlékezett, hogy a VI.r. vádlott érintett volt egy Peugeot gépkocsival kapcsolatos balesetben.

A közokirat-hamisítás büntette és a bűnsegédként elkövetett csalás büntette kapcsán arra utalt, hogy a vádlott ezeket a cselekményeket beismerte. Kérte ennek nagyobb súllyal értékelését enyhítő körülményként. Hivatkozott a vádlott büntetlen előéletére, az időmúlásra, és a bűnsegédi szerepére.

Mindezek alapján enyhébb büntetési nem, vagy előzetes mentesítés alkalmazását indítványozta.

A VII.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta, és a vádlott felmentését indítványozta.

A VIII.r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését visszavonta, és a büntetés enyhítésére, pénzbüntetés alkalmazására tett indítványt. Hivatkozott a 10 éves időmúlásra.

A VIII.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeivel kapcsolatban tett nyilatkozatot. Jelenleg kisegítő munkásként dolgozik, havi jövedelme 100.000 Ft.

A XII.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta.

A magánokirat-hamisítás vétségének és a csalás büntettének megállapítását nem vitatta, a közokirat-hamisítás büntettének megállapíthatóságát azonban igen.

E körben azzal érvelt, hogy a XII.r. vádlottnak nem volt kapcsolata a rendőrrel, az I.r. vádlottat nem is ismerte. Tudata még arra sem terjed ki, hogy a baleset csalásos verziójához kell a rendőrségi közreműködés. Amikor a II.r. vádlott utalt a rendőr ismerősére, akkor a hamis közokirat már elkészült.

Céges gépjármű volt, így a hamis okiratot is a cég nyújtotta be a biztosítóhoz, de nem vitatta, hogy erről a XII.r. vádlott is tudott.

Mindezek alapján a XII.r. vádlott magatartása csak utólagos volt, így nem lehetett a közokirat-hamisítás bűnsegéde.

E bűncselekmény tekintetében elsődlegesen bűncselekmény hiánya, másodlagosan bizonyítékok hiánya miatt indítványozta a vádlott felmentését.

A magánokirat-hamisítás és a csalás vonatkozásában arra utalt, hogy e bűncselekmények elkövetését a vádlott végig beismerte, továbbá igen jelentős az időmúlás. Ezek alapján intézkedés alkalmazását is elegendőnek látta.

Megjegyezte még azt is, hogy a XII.r. vádlott nem kis részben térítette csak meg a biztosítónak a kárt, hanem teljes egészében.

A XII.r. vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Személyi körülményei kapcsán előadta, hogy havi jövedelme jelenleg 120.000 Ft.

A XV.r. vádlott védője a vádlott felmentését indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását elnagyoltként jellemezte, ahol a vádlott tudattartamára, az okozati összefüggésre nincsenek megállapítások. Az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítését sem indokolta meg, nem derül ki, hogy mely magatartás valósított meg közokirat-hamisítást. Hiányolta a bizonyítékok törvényben előírt mérlegelését is.

A XVI.r. vádlott védője a vádlott felmentését indítványozta. Mindenben fenntartotta az elsőfokú tárgyaláson előadott perbeszédét.

A XVI.r. vádlott nem élt a felszólalás jogával.

A XVII.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta.

Elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta mindkét vádpont alól. Másodlagosan arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a magánokirat-hamisítást bűnsegédként elkövetettként minősítse, a büntetést enyhítse és a vádlottal szemben intézkedést alkalmazzon. Harmadlagos indítványa - arra az esetre, ha a másodfokú bíróság mindkét bűncselekményben megállapíthatónak látná a vádlott felelősségét - szintén intézkedés (próbára bocsátás) alkalmazása volt.

A felmentéssel összefüggésben azzal érvelt, hogy a tényállásból nem lehet olyan következtetést levonni, hogy a XVII.r. vádlott elkövette volna a bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét.

Arra hivatkozott, hogy csak a baleset időpontja volt valótlan. Ő csak megadta az adatait. Az nem állapítható meg, hogy tudott volna arról, hogy rendőrségi okiratot fognak készíteni.

Mindezek alapján a bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás vádja alól a vádlott felmentését indítványozta bizonyítékok hiányában.

A magánokirat-hamisítással kapcsolatban kiegészítendőnek tartotta a tényállást azzal, hogy ki nyújtotta be a kárbejelentőt a biztosítóhoz. Mivel pedig ezt nem a XVII.r. vádlott nyújtotta be, ő a magánokirat-hamisításnak csak bűnsegédje lehet.

A büntetés kiszabása körében az igen jelentős időmúlásra hivatkozott, hogy a vádlottnak 2-3 havonta Ország1-ből kellett hazajönnie a tárgyalásokra. A cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, a későbbi elítélése súlyosítóként nem értékelhető. A belső arányosságra is hivatkozott, mellyel nem áll összhangban a vádlottal szemben kiszabott büntetés.

A XVII.r. vádlott felszólalni nem kívánt.

A XVIII.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta.

Elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését, próbára bocsátás vagy megrovás alkalmazását indítványozta.

A felmentés kapcsán arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ellentmond az ítélet 43. oldalán értékelt bizonyítékoknak.

Bár az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a lehallgatási anyag nem vehető figyelembe törvényes bizonyítékként, azonban ebből 1-2 mondat mégis beszűrődött a tényállásba. Itt arra utalt, hogy „az I.r. vádlott egy karton sört kért a XVIII.r. vádlottól.” Ez a megállapítás szerint kifejezetten a lehallgatási anyagon alapul. a XVIII.r. vádlott nem volt kapcsolatban az I.r. vádlottal, nem tudta róla azt sem, hogy rendőr. Ráadásul nincs megtörtént szabálysértés sem. Ezek alapján pedig - álláspontja szerint - nincs alap a vesztegetés büntetének megállapítására.

Az enyhítés tekintetében az enyhítő körülményekre, különösen az igen jelentős időmúlásra hivatkozott.

A XVIII.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeiről azt adta elő, hogy 2012. december 1. napja óta munkanélküli, édesapja sztrókot kapott, édesanyjának segít a gondozásban. Hangsúlyozta, hogy a bűncselekményt nem követte el, nem tudta, hogy az I.r. vádlott rendőr.

A XXVI.r. vádlott védője a felmentést célzó fellebbezését fenntartotta. Véleménye szerint az I.r. vádlott a lehallgatási anyag alapján tett vallomást. Ez pedig törvénytelen bizonyíték volt. Nem derül ki az sem, hogy miben állt volna az I.r. vádlottól kért segítség.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán sajnálkozását fejtette ki, hogy segített.

A többi fellebbezéssel érintett vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak felszólalni.

A bejelentett fellebbezésekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§.(1)(2) bekezdése és a Be.349.§.(1) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

Az elsőfokú eljárás során a hallgatás jogával élő vádlottak esetében a korábbi vallomásaik teljes körűen ismertetésre kerültek.

A VI.r. vádlottal kapcsolatban az elsőfokú bíróság a Be. XXV. fejezetében foglaltak szerint járt el.

Törvényesen járt el, amikor a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményét a bizonyítékok köréből kirekesztette, mert nem valósult meg a Be.206/A.§-ában foglalt feltétel - a haladéktalanság követelménye -, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 74. számú Kollégiumi véleményére is.

A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta, azokat egyenként és

összességükben is - a logika szabályinak betartásával - értékelte, mérlegelte, az általa megállapított tényekből további tényekre is jórészt helyes következtetéseket vont le.

Törvényesen mellőzte azon tanúk meghallgatását, akik az ügy szempontjából lényeges információval nem rendelkeztek.

Az így megállapított tényállás döntő részében megalapozott, de részben az iratok tartalma alapján, részben pedig a másodfokú nyilvános ülésen tett vádlotti nyilatkozatok alapján a Be.352.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján kiegészítésre, pontosításra szorul az alábbiak szerint:

- Az ítélet 14. oldal első bekezdését az alábbiakkal egészíti ki:
Az ügyész a 2011. november 11. napján kelt végindítványában a vádirati tényállást és minősítést az alábbiak szerint módosította:
A 4. vádpontban írt bűncselekmény minősítését azzal módosította, hogy a cselekményt az I.r. vádlott nem felbujtóként, hanem társtettesként követte el.
Az 5. vádpontban szereplő cselekmény minősítését úgy módosította, hogy a befolyással üzérkedés büntettét a II.r. vádlott tettesként, a VII.r. vádlott a csalás büntettét társtettesként, a X.r. és a XI.r. vádlottak a magánokirat-hamisítás vétségét bűnsegédként, a csalás büntettét társtettesként, a XVI.r. vádlott a csalás büntettét társtettesként követte el. Ezek mellett a VII.r. vádlott vonatkozásában a minősítést is kiegészítette, a vádlott a Btk.276.§. szerinti magánokirat-hamisítás vétségét is elkövette.
A 12. vádpont tényállásából mellőzte az utolsó mondatot (A vádlottak abban állapodtak meg... rendőrnek továbbít.), és ehelyett azzal egészítette ki a tényállást, hogy a VIII.r. vádlott megkérdezte az I.r. vádlottat, hogy meg tudja-e neki nézni, hogy lefényképezték-e. Az I.r. vádlott tájékoztatta a VIII. vádlottat, hogy úgy lehet elintézni a dolgot, hogy a VIII.r. vádlott beviszi a pénzt annak, aki a számítógép előtt ül. A VIII.r. vádlott ebbe beleegyezett, és közölte, hogy a szabálysértés elkövetője ad neki pénzt.
A 15. vádpontban írt csalás büntettét a II.r. és a XII.r. vádlottak társtettesként követték el.
Egyebekben a tényállást és minősítést a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében fenntartotta.
- Az ítélet 14. oldal 6. bekezdését az I.r. vádlott személyi körülményeinél kiegészíti azzal, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetéséből kedvezményrel szabadult 2012. május 27. napján. Jelenleg lopás büntette miatt van előzetes letartóztatásban Zalaegerszegen, letartóztatását legutóbb 2013. január 23. napjáig hosszabbították meg (az I.r. vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata, és büntetésének adatai).
- Az ítélet 15. oldal 4. bekezdését azzal pontosítja, hogy a III.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 13.B.20687/1994/14. számú ítéletével társtettesként, hivatalos személy által, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt ítélte felfüggesztett szabadságvesztésre. Előzetes

mentesítésben is részesült, és 4.000 Ft vagyoni előny megfizetésére is kötelezték. Különös visszaesői minőségét a jogerős ítélet nem mondta ki (bíróági iratok 57. sorszáma alatt szereplő ítéletkiadmány).

- Az ítélet 15. oldal 5. bekezdését a IV.r. vádlott személyi körülményeinél kiegészíti a nyilvános ülésen becsatolt parancsnoki jellemzésében írtakkal, mely szerint 1998. július 1. napján a Szakközépiskola elvégzése után került kinevezésre a Kerületi Rendőrkapitányságra mint mozgóőr. Jó munkájának elismeréseként 2003. július 16. napján járőrzetési beosztásba lett elősorolva. 2003-ban elvégezte a Tanárképző Főiskolát, 2006. június 14-én a Főiskola bűnmegelőzési szervező szakán másoddiplomát szerzett. 2006. és 2008. között a Kerületi Rendőrkapitányságon közlekedési előadói feladatok ellátásával bízták meg. 2009. évben a Főiskola által indított átképzőn rendőrtiszti képesítést szerzett. Nagyfokú rendőri tapasztalata és kiemelkedő teljesítménye alapján 2008. július 1-től a Közrendvédelmi Osztályon szolgálatparancsnoki feladatok ellátásával bízták meg. Ebben a beosztásban ellátja a járőrszolgálat eligazítását, beszámoltatását, és a teljes közterületi szolgálat irányítását, melyet jó színvonalon teljesít. Rendőri munkáját kiemelkedő színvonalon teljesíti, vele szemben fegyelmi eljárás nincs folyamatban. A jövőben is parancsnoki beosztásban kívánják alkalmazni. Munkájára parancsnokai nagymértékben számítanak. Munkája elismeréseként parancsnokai több esetben is dicséretre, jutalomra terjesztették volna fel, de a hatályos belügyi szabályozás értelmében az eljárás alatt lévők ilyenben nem részesíthetők.
- A 15. oldal utolsó előtti bekezdését a VI.r. vádlott előélete körében az erkölcsi bizonyítvány (I. fokú bíróági iratok 300. sorsz.) alapján azzal egészíti ki, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 14.B.XIII.1817/2003/24. számú ítéletével, amely a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 28.Bf.XIII. 8106/2005/8. számú ítélete folytán 2006. március 10. napján emelkedett jogerőre, a 2001. december 19. napján társtettesként elkövetett csalás büntette, közokirat-hamisítás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége miatt 540.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.
- Az ítélet 16. oldal 7. bekezdését a VIII.r. vádlott személyi körülményeinél - a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján - azzal egészíti ki, hogy jelenleg kisegítő munkásként dolgozik, és havi 100.000 Ft a jövedelme.
- Az ítélet 17. oldal 3. bekezdését a XII.r. vádlott személyi körülményeinél - a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján - azzal egészíti ki, hogy jelenleg 120.000 Ft a havi jövedelme.
- A 18. oldal 7. bekezdését a XVIII.r. vádlott személyi körülményei körében - a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján - azzal egészíti ki, hogy

2012. december 1. napjától munkanélküli, édesapja sztrókot kapott, heti 4 alkalommal segít édesanyjának a gondozásában.

- A 22. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki (1. tényállás), hogy a BRFK. IV. Kerületi Rendőrkapitányság mint elsőfokú szabálysértési hatóság a 2002. augusztus 28. napján meghozott 144-2163/2002. szabs. határozatával Kercsov Attila elkövetővel szemben a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértés miatt 5.000 Ft pénzbírságot szabott ki a 2002. június 20. napján elkövetett cselekmény miatt. Az elkövetőnek nem volt érvényes gépjármű felelősség-biztosítása, a forgalmi engedély műszaki lapját (AV 72965) a helyszínen elvették (nyom. ir. II. kötet 1293. és 1295. oldalai).
- A 25. oldal 2. bekezdésének első mondatát (8. tényállás) azzal pontosítja, hogy az I.r. vádlott 2002. augusztus 16. napját követően, közelebbről meg nem határozható időpontban tett ígéretet a szabálysértés elintézésére.
- Ugyanezen bekezdés utolsó két mondatát a tényállásból kirekeszti, és helyére az alábbiakat illeszti: A Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály 2002. augusztus 29. napján 1357/1372/2002. számon szabálysértési feljelentést tett érdekelt²-vel szemben a KRESZ 26.§.(1) bekezdés a/ pontjának megszegése miatt a fentebb rögzített tényállás alapján. A feljelentés megérkezett a Budapest VI.-VII. Kerületi Rendőrkapitánysághoz. A Budapest VI.-VII. Kerületi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya mint elsőfokú szabálysértési hatóság a 2002. szeptember 16. napján kelt 147-3232/2002. szabs. számú határozatával érdekelt³-mal szemben a sebességkorlátozás jelentős túllépése szabálysértés miatt 15.000 Ft pénzbírságot szabott ki, mely cselekményhez 1 büntetőpontot is rendelt. Az elkövető a pénzbírságot 2002. szeptember 27. napján befizette (nyom. ir. II. kötet 1393-1397. oldalai). Az elkövető a személyi adatai alapján azonos a jelen ügyben a nyomozás során 2003. június 26. napján gyanúsítottként is kihallgatott érdekelt³-mal (nyom. ir. IV. kötet 3051. oldal).
- A 26. oldal 5. bekezdés (13. tényállás) 10. sorából, és a 27. oldal 1. bekezdés 1. sorából a helyszínt szót mellőzi (a VII.r. vádlottnak az ítélet 45. oldal 1. bekezdésében ismertetett vallomása, a XV.r. vádlottnak az ítélet 45. oldal 2. bekezdésében ismertetett vallomása, az elsőfokú bíróság megállapításai az ítélet 46. oldal 7. és 9. bekezdésében), és a 26. oldal 5. bekezdés első sorát is akként pontosítja, hogy a baleset a P utcában történt.
- A 26. oldal 5. bekezdés utolsó mondatát azzal javítja ki, az I.r. vádlott a valótlan adatokat tartalmazó szabálysértési feljelentést 2002. augusztus 31. napján készítette el, és azt 153-57-2-373/2002. számon iktatták (nyom. ir. II. kötet 967. oldalán lévő szabálysértési feljelentés).

- A 27. oldal 1. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a XV. és a XVII.r. vádlottak kárigényüket az Biztosító Dél-budapesti Igazgatóságán jelentették be személyesen. A XVII.r. vádlott ezen bejelentésére 2002. szeptember 2. napján került sor (nyom. ir. III. kötet 1699. oldal, a Biztosító 2003. július 15. tájékoztatása, 2085. oldal a XVII.r. vádlott által benyújtott gépjármű kárbejelentési adatlap).
- Az ítélet 27. oldal 3. bekezdés 13. sorát azzal egészíti ki, hogy a valótlan adatokat tartalmazó szabálysértési feljelentést a Kerületi Rendőrkapitányságon 153-57-2/417/2002. számon iktatták (nyom. ir. II. kötet 981. oldal).
- Ugyanezen bekezdés 15. sorát azzal pontosítja, hogy a gépjármű kárbejelentési adatlapot 2002. november 2. napján tanú1, a Kft. ügyvezetője nyújtotta be a biztosítóhoz, melyet ő mint a motorkerékpár tulajdonosa írt alá, de azt aláírta a XII.r. vádlott is, mint a motorkerékpár vezetője (nyom. ir. 1633. oldal, gépjármű kárbejelentési adatlap, 1639. oldal, Azonosító adatlap, és 1647. nyilatkozat).
- Ugyanezen bekezdés 18. sorát azzal pontosítja, hogy a kifizetett kárösszeg 419.450 Ft volt (nyom. ir. II. kötet, 1589. oldal, a Biztosító tájékoztatása).
- Ugyancsak e bekezdés utolsó előtti mondatát azzal pontosítja, hogy a XII.r. vádlott a biztosítónak okozott 419.450 Ft kárt 2007. október 1. napján megtérítette (bíróági iratok 384. sorsz. alatti beadvány és melléklete).

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, hibamentes, a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A felmentést célzó fellebbezések az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadják, amely azonban megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre.

Az elsőfokú bíróság a szükséges körben eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, melyeket milyen okból vetett el. Elsősorban személyi bizonyítékok álltak a bíróság rendelkezésére, melyet az okirati bizonyítékok is kellően alátámasztottak. Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységében logikai hiba, helytelen ténybeli következtetés legnagyobbreszt nem volt megállapítható.

A tényállás 1. pontjával kapcsolatban törvényesen fogadta el az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott beismerő vallomását, amelyet részben alátámasztott a III.r. vádlott azon nyilatkozata is, hogy megkísérelte valakinek a forgalmi engedélyét visszaszerezni.

Helyesen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat akkor is, amikor a pénz átadásával kapcsolatban vont le következtetést.

A tényállás 4. pontjában leírt cselekményre az I.r. vádlott vallomása szolgált megnyugtató bizonyítékként, amelyet nem cáfolt a XXV. r. vádlott nyilatkozata sem.

Az 5. tényállási pont kapcsán is igen részletesen, és iratszerűen értékelte az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és logikus indokát adta annak, hogy a tényállást miért a II.r., és a XI.r. vádlottak beismerő vallomásai, a VI.r. vádlott részbeni beismerő vallomása alapján állapította meg. Okát adta annak is, hogy miért nem látta elfogadhatónak a XI.r. vádlott tárgyaláson megváltoztatott vallomását. Az elsőfokú bíróság által a tényállás alapjául elfogadott vallomásokat a híváslisták és az okirati bizonyítékok is alátámasztották.

Törvényesen rögzítette azt is az elsőfokú bíróság, hogy az I.r., a II.r. és a IV.r. vádlottak a lebonyolításért anyagi ellenszolgáltatásban részesültek.

A II.r. vádlott részletesen nyilatkozott a „tarifákról”, és a VI.r. vádlott is úgy nyilatkozott, hogy „ezt ők nem ingyen csinálják”. A VII.r. vádlott vallomása szerint a II.r. vádlott tőle 50.000 Ft-ot kért.

Mindezek alapján helyesen következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy a IV.r. vádlott is - a számára egyébként ismeretlen személyek érdekében - anyagi ellenszolgáltatás fejében készítette el a valótlan tartalmú szabálysértési feljelentést.

A tényállás 6. pontjánál az I.r. vádlott következetes terhelő vallomása alapján aXXVI.r. vádlott cselekvősége is megállapítható volt.

A tényállás 8. pontjával kapcsolatban iratellenes az a ténymegállapítás, hogy nem indult szabálysértési eljárás, és hogy a feljelentés nem érkezett meg a Kerületi Rendőrkapitánysághoz.

Ahogy arra a másodfokú bíróság már a tényállás kiegészítése során is utalt, a nyomozati iratok II. kötet 1393-1397. oldalai alapján megállapítható volt, hogy a Budapesti VI.-VII. Kerületi Rendőrkapitányság a tényállás pontosításában írtak szerint lefolytatta a szabálysértési eljárást és pénzbírságot szabott ki. megállapítható volt az is, hogy a szabálysértési eljárással érintett személy azonos a jelen ügy nyomozása során gyanúsítottként is kihallgatott, és a tényállásban is szerepeltetett érdekelt3-mal.

Ebből következően az ítélet indokolásából ki kellett rekeszteni a 42. oldal 6-7. bekezdésének ezzel ellentétes megállapításait.

Mindezek ellenére a tényállás az I.r. vádlott vallomása alapján megállapítható volt.

A 9. és 12. tényállás az I.r. és a VIII.r. vádlottak beismerő vallomása alapján helyesen került rögzítésre.

A tényállás 10. pontja esetében az I.r. vádlott terhelő vallomása, a híváslisták adatai és a sebességellenőrzés ténye kellően cáfolja azt a védelmi érvelést, hogy a XVIII.r. vádlott nem volt tisztában azzal, hogy az I.r. vádlott rendőr. Az a tény, hogy aXVIII.r.

vádlott éppen az I.r. vádlotthoz fordult azzal a kéréssel, hogy intézzen el neki egy szabálysértést éppen azt bizonyítja, hogy a XVIII.r. vádlott pontosan tisztában volt az I.r. vádlott rendőri foglalkozásával.

Az a tény pedig, hogy végülis nem indult szabálysértési eljárás a XVIII.r. vádlott ellen a bűncselekmény megvalósulása szempontjából közömbös.

A 13. tényállás a VII.r. vádlott nyomozati és tárgyalási vallomása, a XV.r. vádlott nyomozás során tett ténybeli beismerő vallomása, és az okirati bizonyítékok alapján aggálymentesen megállapítható volt.

Helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a helyszínen nem volt rendőri intézkedés, és így a szabálysértési feljelentés tartalma hamis volt, valamint, hogy ezzel az érintettek is tisztában voltak. Céljuk az volt, hogy a biztosítónál meggyorsítsák az ügyintézés.

Az anyagi haszonszerzési célt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság.

A fenti bizonyítékok olyan zárt logikai láncolatot alkotnak, amelyek egy irányba, a vádlottak felelősségének irányába mutatnak.

A felmentést célzó védelmi fellebbezések így ebben az esetben sem vezethettek eredményre a másodfokú eljárásban.

Egyetértett a másodfokú bíróság a XVII.r. vádlott védőjének azon érvelésével, hogy a tényállásban valóban nem került rögzítésre, hogy a XVII.r. vádlott részéről ki nyújtotta a hamis adatokat tartalmazó kárbejelentő lapot a biztosítóhoz. Ezért ebben a körben a tényállás kiegészítése volt indokolt.

A nyomozati iratok III. kötet 1699. oldala, és a 2085. oldala alapján megállapítható, hogy a XVII.r. vádlott 2002. szeptember 2. napján személyesen nyújtotta be a hamis adatokat tartalmazó kárbejelentő lapot a Biztosító Dél-budapesti Igazgatóságán.

A nyomozati iratok III. kötet 2031. oldala alapján az is megállapítható, hogy csak később, 2002. október 10. napján adott meghatalmazást a VII.r. vádlottnak az ügyintézésre.

A tényállás 14. pontjában foglaltak az I.r., a XXIV.r. és a XXI.r. vádlottak vallomása alapján aggálymentesen megállapítható volt.

A 15. tényállás a XII.r. vádlott ténybeli beismerő vallomása, a II.r. vádlott beismerő vallomása és az okirati bizonyítékok alapján ugyancsak aggálymentesen megállapítható volt.

A XII.r. vádlott védőjének érvelésével szemben a XII.r. vádlott vallomása alapján is megállapítható, hogy a baleseti bejelentő lapot ő töltötte ki, a II.r. vádlott pedig utalt a rendőr ismerősére. Így pedig tisztában kellett lennie azzal, hogy rendőri segítséggel történik a hamis okiratok elkészítése.

Az e körben tett további elsőbírói érveléssel az ítélet 50. oldal 3-5. bekezdéseiben, a másodfokú bíróság is egyetértett.

Arra helyesen utalt a védelem, hogy nem a XII.r. vádlott nyújtotta be a hamis okiratokat, hanem tanú1, a Kft. ügyvezetője volt az aki a biztosítóhoz - az általa nem

tudottan - hamis okiratokat benyújtotta, így a tényállás korrigálása e körben indokolt volt.

Ugyancsak tévesen rögzítette az elsőfokú bíróság a kár összegét és annak megtérítését is, melyet szintén helyesbíteni kellett az iratok tartalma alapján.

A tényállás 16. és 21. pontjaiban foglaltakat a házkutatási jegyzőkönyv, a lefoglalási határozat és a fegyverszakértői vélemény alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság is bizonyítottanak látta - a vádlottak tagadásával szemben álló részében is - a bűncselekmények elkövetését a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, és részben törvényes a cselekmények minősítése is.

Az I.r. vádlottnál a másodfokú bíróság a Btk.275.§-ába ütköző 3 rb. közokirat-hamisítás bünteténél mellőzte a részbeni társtettségre utalást, mert ennek a bűncselekménynek a társtettese is csak hivatalos személy lehet. Ugyanakkor az ezen bűncselekményeket tartalmazó 13. és 15. tényállási pontok szerint a hamis szabálysértési feljelentést egyedül az I.r. vádlott készítette el, így a Btk.20.§.(1) bekezdése alapján tettese ezeknek a bűncselekményeknek.

Pontatlan volt a törvényi minősítés megjelölése is, indokolt az a/ pont felhívása, mivel hamis okirat készült.

A tényállás 21. pontjával kapcsolatban az volt megállapítható, hogy az I.r. vádlott a bűncselekményt kizárólag lőszerre követte el, ezért a bűncselekmény megnevezését pontosítani kellett. Ezen túlmenően - egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványával - elmulasztotta felhívni az elsőfokú bíróság a bűncselekmény pontos, Btk. szerinti minősítését, mert az helyesen a Btk.263/A.§.(1) bekezdés a/ pontja szerint minősül.

A III.r. vádlott esetében nem értett egyet a másodfokú bíróság az alkalmatlan tárgyra, alkalmatlan eszközre utaló védelmi érveléssel. A Btk.225.§-ában meghatározott bűncselekmény megvalósulásának nem feltétele, hogy a felkért hivatalos személy ténylegesen teljesítse is a kérést (BH.1999/245. számú jogeset).

A IV.r. vádlott esetében a vesztegetési cselekmény helyes minősítése Btk.250.§.(1)(3) bekezdés I. fordulata.

A IV.r., a VI.r., a VII.r., a XII.r., a XV.r., a XVI.r. és a XVII.r. vádlottak közokirat hamisítás büntetteként értékelt cselekményei a Btk.275.§.a/ pontja szerint minősülnek.

A XII.r. vádlott elkövetői minőségét is helytelenül ítélte meg az elsőfokú bíróság a Btk.275.§.a/ pontja szerinti cselekménynél.

Az irányadó tényállás alapján ugyanis az állapítható meg, hogy a XII.r. vádlott volt az, aki felbujtotta a II.r. vádlottat, aki pedig az I.r. vádlotthoz fordult a hamis közokirat elkészítése érdekében. Így pedig a XII.r. vádlott a felbujtó felbujtójaként valósította meg a bűncselekményt, nem pedig bűnsegédként.

A módosított tényállás szerint (15. tényállás) az is megállapítható volt, hogy a hamis okiratokat a biztosítóhoz tanú1 nyújtotta be, így a felhasználást ő valósította meg a Btk.276.§. szerint minősülő magánokirat-hamisítás vétsége tekintetében. Figyelemmel azonban arra, hogy nem volt tudomása az okiratok hamis voltáról, a XII.r. vádlott e cselekményt tévedésben lévő személy felhasználásával, a Btk.20.§.(2) bekezdése szerinti közvetett tettesként valósította meg.

A XV.r. vádlottnál szintén az állapítható meg az irányadó tényállás alapján, hogy ő kérte szabálysértési feljelentés készítését a II.r. vádlottól, aki ez esetben is az I.r. vádlotthoz fordult a hamis közokirat elkészítése érdekében (13. tényállás), így pedig a XV.r. vádlott a cselekményt felbujtóként, nem pedig bűnsegédként követte el, hiszen a felbujtó felbujtója volt.

A XVII.r. vádlott esetében - szemben a védői érveléssel - helyes a magánokirat-hamisítás vétségének minősítése, mivel a vádlott a hamis okiratokat személyesen nyújtotta be a biztosítóhoz, így az elkövetési magatartást - a felhasználást - ő valósította meg tettesként.

A XVIII.r. és a XXVI.r. vádlottaknál törvényesnek találta cselekményeik minősítését.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen sorolta fel a figyelembe vehető súlyosító és enyhítő körülményeket, de azok részben kiegészítésre és pontosításra szorulnak az alábbiak szerint:

Valamennyi fellebbezéssel érintett vádlottnál további enyhítő körülményként kell értékelni az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlást.

A XII.r. vádlott esetében a kár teljes megtérítését kell enyhítőként értékelni.

A IV.r. vádlott esetében további enyhítő körülmény a pozitív parancsnoki vélemény.

Mellőzi a súlyosító körülmények közül a jelen eljárás alatti elítélések értékelését. E körben maradéktalanul egyetértett a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtettekkel.

Nem osztotta a másodfokú bíróság viszont a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját, hogy az I.r. vádlottnál súlyosító körülményként lenne figyelembe vehető a kezdeményező, vezető szerepe, hiszen az volt megállapítható, hogy minden esetben a többi vádlott fordult hozzá segítségért, nem pedig ő ajánlkozott.

Egyetértett viszont a korrupciós jellegű bűncselekmények elszaporodottságának súlyosítókénti értékelésével, mivel az köztudomású. Ezért ezt is súlyosítóként kell

figyelembe venni az I.r., a IV.r., a VI.r., a VIII.r., a XVIII.r. és a XXVI.r. vádlottak esetében.

Az elsőfokú bíróság a Btk.2.§. alapján valamennyi vádlott esetében a cselekmények elkövetésekor hatályban lévő büntető törvény rendelkezéseit alkalmazta, mivel úgy ítélte meg, hogy az elbíráláskor hatályos rendelkezések a középértékes büntetékiszabásra figyelemmel az elkövetőkre hátrányosabbak.

Ugyanakkor viszont - ahogy arra a fellebbviteli főügyészség az átiratában helyesen utalt - a XII.r., a XV.r. a XVII.r. és a XVIII.r. vádlott esetében a felfüggesztett szabadságvesztésük próbaidejének tartamát 1 évben határozta meg, amit az elkövetéskor hatályos törvény nem tett lehetővé. az I.r. vádlott esetében sem lett volna lehetőség a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére az elkövetéskor hatályos Btk.90.§.d/ pontja értelmében, hiszen a befolyással üzérkedést és a csalást üzletszerűen követte el.

A Btk.2.§. szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új törvényt kell alkalmazni; egyébként az új büntető törvénykönyvnek nincs visszaható ereje.

Annak a kérdésnek a megítélésénél, hogy az adott elkövetőre a bűncselekmény elkövetésekor vagy pedig az elbíráláskor hatályos büntető törvény rendelkezései a kedvezőbbek, a két büntető törvény komplex értékelésével kell a választ megadni.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy az elbíráláskor hatályban lévő törvény 83.§.(2) bekezdése szerint a középértéket kell irányadónak tekinteni még nem jelenti azt, hogy kizárólag ez alapján az elkövetéskor hatályban lévő törvény rendelkezései lennének kedvezőbbek a vádlottra.

A Btk.83.§-ának módosított (2) bekezdése - amely határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a büntetési tételkeret középértékét tekinti irányadónak - nem érintette a 83.§. (1) bekezdés azon rendelkezését, hogy a bíróságnak a büntetést a törvényben írt kereteken belül, az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabni a tetтарыыos büntetést (BH.2001/354.).

Így a Btk.83.§.(2) bekezdése nem korlátozza a bíróságot abban, hogy a büntetési tétel keretei között belátása szerint értékelje a büntetés kiszabása szempontjából jelentős körülmények súlyát. A büntetési tétel középértéke ugyanis csak kiindulási alapul szolgál a joghátrány meghatározása során (13/2002.(III.20.) AB. határozat).

Helyesen hivatkozott a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a fentebb megjelölt vádlottak esetében az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések alkalmazása kedvezőbb, mivel őket az erőszakos jellegű bűncselekmények elkövetőit, illetőleg a visszaesőket érintő szigorítások nem érintik.

Így pedig az elbíráláskor hatályos Btk.89.§.(2) bekezdése szerint a XII.r., A XV.r. a XVII.r. és a XVIII.r. vádlott esetében lehetőség van a próbaidőnek az elsőfokú bíróság által megjelölt 1 éves tartamban történő meghatározására, és ezzel a kiszabott büntetések törvényessé is válnak.

Ugyanígy az I.r. vádlott esetében is megteremthető a kiszabott büntetés törvényessége az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazásával, mert a jelenleg hatályos Btk.91.§.(1) bekezdése a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését már nem zárja ki.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben kiszabott büntetések arányban állnak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességgel bűnösségük fokával és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményekkel.

Nem látott a másodfokú bíróság semmi olyan különös méltánylást érdemlő körülményt, ami enyhébb büntetés kiszabását tenné lehetővé.

Az elsőfokú bíróság igen részletesen, és színvonalasan kifejtette álláspontját a rendkívül hosszú időmúlás nyomatékossá enyhítő körülményként értékelésével kapcsolatban. Ezt az álláspontot a másodfokú bíróság is maradéktalanul osztotta.

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor döntően erre tekintettel a vádlottak szabadságvesztés büntetését a törvényi minimumban, vagy annak közelében határozta meg. A IV.r. vádlott esetében pedig a büntetés kiszabására enyhítő szakasz alkalmazásával került sor, bár ezt az elsőfokú bíróság az ítélete indoklásában elmulasztotta felhívni. Szükséges tehát megjelölni a Btk.87.§.(1)(2) bekezdés d/ pontjának rendelkezését.

A kiszabott büntetések megfelelnek a belső arányosság követelményének is, azok jelentős enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. Pénzbüntetés vagy intézkedés alkalmazása nem szolgálná kellően a büntetési célokat, az egyéni, illetve az általános megelőzés követelményét.

Ezért az enyhítést célzó, másodlagos védelmi fellebbezések sem vezettek eredményre.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az ügyészi indítvánnyal az I.r. vádlott büntetésének súlyosítása kérdésében.

Az I.r. vádlott kétségtelenül nagyobb számú bűncselekmény elkövetésében vett részt, viszont az elsőfokú bíróság által helyesen nagy nyomatékkal értékelt rendkívüli időmúlás miatt a másodfokú bíróság sem látta szükségesnek vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. A vele szemben kiszabott, és a leghosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés is alkalmasnak látszik a büntetési célok elérésére.

Nem látta indokoltnak a másodfokú bíróság azt sem, hogy a IV.r. és a VI.r. vádlottakat előzetes mentesítésben részesítse.

A Btk.104.§.(1) bekezdése értelmében (elkövetéskor hatályos törvény) a bíróság az elítéltet előzetes mentesítésben részesíthet, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, és az elítélt a mentesítésre érdemes.

Az érdemesség megítélése körében jelentősége van a büntetőeljárás alatti életvitelnek is. Ebben a körben viszont az állapítható meg, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárás alatt mindkét vádlottal szemben újabb büntetőeljárás indult és elítélésükre is sor került.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az érdemességet egyikük esetében sem látta megállapíthatónak.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott érdekében letett óvadékot a letevőnek - tanú2-nek - rendelte visszaadni.

A 2/2009. Büntető jogegységi határozat kimondja, hogy a terhelt helyett más által 2006. július 1. napját megelőzően felajánlott és letett óvadékot, a korábbi eljárásjogi rendelkezéseknek megfelelően változatlanul a letevőnek - és nem a terheltnek - kell visszaadni, ha ennek feltételei fennállnak.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegszerűségének megállapíthatósága kérdésében az elsőfokú bíróság részletes indokolást adott ennek akadályáról, korlátairól, amit a másodfokú bíróság is megalapozottnak tartott. Nem találta kifogásolhatónak az így megállapított bűnügyi költség vádlottak közötti megosztását sem.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a IV.r. vádlott személyi igazolványának száma megváltozott, így ezt pontosítani kellett.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság 9.B.689/2004/454. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be.372.§.(1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be.381.§.(1), és a Be.338.§.(1)(3) bekezdései alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. év január hó 4. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

dr. Magócsi István sk.

előadó bíró

. Sárecz Szabina Martina sk.

bíró

A Fővárosi Bíróság 9.B.689/2004/454. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.169/2012/16.számú ítéletében írt változtatással az I.r., a III.r., a IV.r., a VI.r., a VII.r., a VIII.r., a XII.r., a XV.r., a XVI.r., a XVII.r., a XVIII.r. és a

XXVI.r. vádlott tekintetében 2013. év január hó 4. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2013. év január hó 4. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Moncz Tímea
tisztviselő